

Μητρ. Θεσσαλιώτιδος: “Η Ανάσταση αποτελεί τον θρίαμβο της πίστεως”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

“Ανάσταση ζοῦν ὅσοι πρῶτα ἔζησαν τὴν προσωπική τους Ἀνάσταση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅσοι ἀποδέχθηκαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν τέλειο Θεὸ καὶ ἄνθρωπο ὡς Σωτήρα τους” τονίζει με ἐμφαση στο Μήνυμά του γιὰ το Πάσχα ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος καὶ συμπληρώνει, “Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πάντα ἀποτελοῦσε σκάνδαλο στὴν ἀνθρώπινη λογική. Μὰ γιὰ τὴν λογική τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ”. Αναλυτικότερα αναφέρει, “Ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ κατὰ τὴν πορεία του διαμέσου τῆς ἐρήμου ξεδίψασε μὲ τὸ νερὸ ποὺ ἀνέβλυσε, κατὰ τρόπο θαυμαστό, ἀπὸ τὴν πέτρα ποὺ χτύπησε ὁ Μωϋσῆς, ὅπως τοῦ εἶχε ὑποδείξει ὁ Θεός(Ἐξ. 17, 1-7). Οἱ Χριστιανοί, ὁ νέος Ἰσραὴλ, πίνουμε πλέον τὸ «καινὸν πόμα», ποὺ δὲν ἀναβλύζει ἀπὸ κάποιο σκληρὸ καὶ ἄγονο βράχο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ζωοδόχο τάφο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ὁποῖο συνιστᾷ μίαν ἀκένωτη πηγὴ ἀφθαρσίας • πηγὴ, δηλαδή, ἡ ὁποία μᾶς ἀνακαινίζει καὶ μᾶς ἀφθαρτίζει.

«Ἐλάτε, λοιπόν, νὰ πιοῦμε καινούργιο ποτό,
ποὺ δὲν ἀναβλύζει θαυματουργικὰ ἀπὸ ἄγονο βράχο,
ἀλλὰ ποτὸ ποὺ εἶναι πηγὴ ἀφθαρσίας

καὶ ποὺ ἔκανε νὰ πηγάσει ἀπὸ τὸν τάφο ὁ Χριστός,
πάνω στὸν Ὅποῖο εἴμαστε στερεωμένοι».

Ποιὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ «καινὸ πόμα»; Εἶναι τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ «τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν»(Ματθ. 26, 28). Τὸ Κυριακὸ δεῖπνο, ἡ βρώση δηλαδὴ τοῦ Σώματος καὶ ἡ πόση τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου, μᾶς καθιστᾷ μετόχους τῆς αἰωνίας ζωῆς ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμος καὶ μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα ν' ἀναστηθοῦμε «ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. 6, 54). Παράλληλα ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ, πρόγευση τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης ποὺ θὰ ἀπολαύσουμε, ὅταν θὰ παρακαθήσουμε στὸ Δεῖπνο τῆς Θείας Βασιλείας• «Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῶ ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου»(Ματθ. 26, 29).

Ἡ παροῦσα καταβάσις, ἡ ὁποία ψάλλεται καθ' ὅλην τὴν περίοδο τοῦ Πάσχα εἶναι ὁ εἰρμός τῆς γ' ὥδης τοῦ Κανόνος. Ὁ ἱερὸς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος τὴν συνέγραψε, ψάλλει τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ ἔνδοξη Ἀνάστασή Του ἀποτελοῦν τὸ ἀκλόνητο θεμέλιο τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ μόνον ὅταν εἴμαστε στερεωμένοι διὰ τῆς πίστεως πάνω σὲ αὐτὸ τὸ θεμέλιο -τὸν Χριστό- παραμένουμε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι. Ἔτσι, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ βιώνουμε ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι τὸ Πάσχα• ἀγιοπνευματικά, μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ.

Κατὰ συνέπεια, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ζοῦν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ ἐννοήσουν καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἀνάστασι εἶναι Μυστήριον τῆς πίστεώς μας καὶ σὰν Μυστήριον ποὺ εἶναι δὲν ἐννοεῖται μὲ τὴν λογικὴ, δὲν ἀναλύεται σὲ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, δὲν ψηλαφεῖται μὲ ρυπαρὰ χέρια, δὲν βιώνεται σὲ σκληρὲς ἀμετανόητες καρδιές...

Ἀνάστασι ζοῦν ὅσοι πρῶτα ἔζησαν τὴν προσωπικὴ τους Ἀνάστασι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅσοι ἀποδέχθηκαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν τέλει Θεὸ καὶ ἄνθρωπῶς Σωτήρα τους, ὅσοι μετανόησαν καὶ κατέθεσαν τὴν μετάνοιά τους στὸν πνευματικὸν πατέρα, ὅσοι κοινώνησαν «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης» τὸ Σῶμα Του καὶ τὸ Αἷμα Του• ὅσοι, τέλος, σταύρωσαν τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του καὶ σήκωσαν ἀγόγγυστα τὸν σταυρόν τους προσδοκῶντας τὴν ἀνάστασίν τους.

Ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ πάντα ἀποτελοῦσε σκάνδαλον στὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. Μὰ γιὰ τὴν λογικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβον τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν τὸν θρίαμβον γιορτάζουμε σήμερα! Σὲ τέτοια πνευματικὴ πανήγυρῃ μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησίᾳ μας καὶ μᾶς καλεῖ ὅλους, ἀκόμα καὶ αὐτοὺς ποὺ ἔστω καὶ τὴν ἐνδεκάτη ἀγάπησαν τὸν Νυμφίον καὶ θέλησαν νὰ λάβουν μέρος στὸν Νυμφῶνα, ὅπου προσφέρεται πρὸς βρώση «ὁ Μόσχος ὁ Σιτευτός».

Ὅλοι εἴμαστε καλεσμένοι στὸ Ἀναστάσιμο Δεῖπνον• ἄς μὴν δειλιάσουμε νὰ προσέλθουμε. Ἄλλωστε, φιλόστοργος εἶναι ὁ οἰκοδεσπότης «καὶ δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον»(Κατηχ. Λόγος Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἄς πλημμυρίσει τὶς ὑπάρξεις μας! Καὶ ἐπιτέλους, οἱ

ὀλιγόπιστες καρδιές μας, ἀφοῦ συναντήσουν τὸν Ἀναστημένο, ἅς ἀναφωνήσουν καὶ αὐτές: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ἰωάν. 20, 29). ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ἀδελφοί μου!